

КОНСУМПЦИЈА

"Између кривичних дела преваре и давања мита не постоји однос консумпције представљене у виду привидног реалног стицаја."

Из образложења:

Првостепеном пресудом, између осталог, окривљени А.А. и Б.Б. оглашени су кривим због извршења кривичног дела из члана 346. став 1. КЗ и више кривичних дела давања мита и преваре. Бранилац окривљеног А.А. је у жалби указао да да је извршење кривичних дела давања мита само начин извршења кривичног дела превара, односно да су прибављени лажни записници служили као средство извршења кривичног дела преваре, па кривично дело преваре конзумира кривично дело давања мита.

Апелациони суд сматра да се у конкретном случају ова конструкција не може применити јер кривично дело давања мита нема карактер некажњивог претходног дела, због своје природе и значаја. Ово стога што је, за разлику од кривичног дела преваре чији је заштитни објект имовина, заштитни објект код кривичног дела давања мита, посматрано у ширем смислу, службена дужност, па понашања којима се угрожава овај заштитни објект, морају бити сузбијена, што говори у прилог немогућности посматрања овог кривичног дела као некажњивог претходног дела. Осим тога, примену консумпције у конкретном случају искључује и природа кривичних дела давања мита и преваре односно њихова битна обележја. Кривично дело давања мита је тзв. делатносно кривично дело и нема последицу у ужем смислу, (последица у ширем смислу је угрожавање службене дужности) и радња кривичног дела је завршена чињењем, обећањем поклона или друге користи службеном лицу, док је последица кривичног дела преваре чињење пасивног субјекта (осигуравајућег друштва) на штету своје имовине. С друге стране, иако су побуде из којих су кривична дела извршена у конкретном случају исте – прибављање противправне имовинске користи, намера као субјективно обележје кривичног дела не постоји код кривичног дела давања мита, а код кривичног дела преваре представља битно обележје. Све ово говори у прилог томе да се у конкретном случају, у стицају кривичних дела која су окривљеном стављена на терет, кривично дело преваре не може сматрати "главним кривичним делом" па не може ни конзумирати кривично дело давања мита.

(Пресуда Апелационог суда у Београду – Посебног одељења, Кж1 По1 13/10 од 20. децембра 2010. године и пресуда Окружног суда у Београду, Посебно одељење Кп.бр.17/06 од 03. марта 2009. године)

*Аутор сентенце: Марина Барбир,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*